

[**Aksel Larsen.**]

til at udlåne til boligbyggeri på rimelige vilkår, hvorved man ville kunne tvinge renten ned. Det er måske en ret ny tanke, der er fremkommet her, selv om jeg allerede luftede den i 1962, men jeg har ikke noget imod, at man skal bruge nogen tid til at overveje den.

Hvad børnetilskud og persontilskud angår, kan jeg kun gentage, at jeg synes ikke om disse tilskud, til dels af samme grund som den, det ærede medlem hr. Baunsgaard anførte, men jeg synes også, at man hellere, hvis der er råd til det — og det mener jeg der er — bør indstille sig på, at skal man indføre lettelser og kompensation, så bør det ske via børnetilskuddene; det er dér, det er tiltrængt.

Det var det, jeg anså det for nødvendigt at sige. I øvrigt vil jeg igen bemærke, at sådan som den højtærede finansminister talte, og sådan som tonen er blevet af-dæmpet fra andre ærede ordføreres side, må jeg vurdere det sådan, at der er i hvert fald, som det ærede medlem hr. Henry Christensen siger, ikke lukket nogen dør i, og så får vi se at få det bedst mulige resultat ud af det under udvalgsforhandlingerne og under senere forhandlinger her i tinget. Jeg håber også, at man vil være villig til at betræde andre og nyere veje end dem, man hidtil har betrådt i dansk skattelovgivning.

Rimstad: Til den højtærede finansministers vrede bemærkning eller vredladne bemærkning til mig om, at jeg er uberettiget til at kalde hans buket for idéforladt, fordi han virkelig, indrømmer han, har anvendt sine socialistiske ideer i den, vil jeg gerne sige, at det er netop deri, det idéforladte består. For disse socialistiske ideers anvendelse gør det jo umuligt at få buketten hel-skindet hjem, al den stund den højtærede minister er deltager i en mindretalsregering. Men jeg skal da gerne ændre mit udtryk idéforladt om buketten til, at den er blottet for gode ideer, hvis det er et udtryk, som i højere grad tiltaler den højtærede finansminister.

Til ministerens bemærkning om, at jeg faldt igennem med min kritik af de nye store forfatterunderstøttelser, vil jeg gerne sige, at det synes jeg slet ikke. I enhver solid privat husholdning er man skam meget

forsigtig og meget tilbageholdende med at indkøbe dyre malerier til at hænge på væggene, hvis børnene har huller i skoene, fordi familien ingen penge har. Den indstilling bør virkelig i bund og grund deles af den, der er kassefører i statshusholdningen.

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg forstår godt formandens forbavselse. Nu, da alt er ved at falde så roligt til føje henimod en forhandling, kan det naturligvis ikke være min opgave at tage ordet for at bringe nye momenter ind i debatten, og det er ej heller mit ønske. Jeg ønsker heller ikke at rejse en markedsdebat; vi har ikke nogen markedsdebat her i øjeblikket, og der er formentlig ingen af os, der ønsker at starte den på dette tidspunkt. Men jeg vil gerne have lov til over for det ærede medlem hr. Poul Møller at bekræfte, at jeg ikke på noget tidspunkt har været i tvivl om, at hans ønske om at ændre markedspolitik eller eventuelle ønsker om at ændre markedspolitik var betinget af, hvad der ville ske dels med EFTA, dels på det kommende møde i Nordisk Råd. Jeg har da heller ikke på det TV-transmitterede møde i Randers i går søgt at holde tilhørerne i uvidenhed herom. Jeg indledte min fremstilling af problemerne med at sige følgende — jeg beder om tilladelse til at citere —:

„Det er med tilfredshed, at vi konstaterer, at markedspolitikken kan føres på basis af en enig folketingsbeslutning. Her må jeg dog anmelde en lille bekymring. Det bekymrede mig at høre de udtalelser, folketingsmand Poul Møller er kommet med gennem den senere tid. Udtalelser, der tyder på, at på visse betingelser, bl. a. vedrørende den ulykkelige 15 pct.s ekstratold, England har indført, kunne det konservative parti tænke sig at skifte stilling i markedsspørgsmålet.“

Jeg har altså ikke på nogen måde søgt at holde det skjult for tilhørerne, at sådanne betingelser var stillet. I referatet fra Rødby var det heller ikke min mening at holde skjult for nogen, at det ærede medlem hr. Poul Møller havde sat det „hvis“ ind, han her oplyste eksisterede i referatet, men derimod at gøre opmærksom på, at han her udtalte — hvis jeg igen må citere —: